

Sygn. akt: VIII U 804/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodnicząca SSO Zofia Kubalska

Protokolant prot. sądowy Przemysław Ochal

po rozpoznaniu w dniu 27 października 2016 roku w Lublinie

sprawy M. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania M. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 25 maja 2016 roku nr: (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt VIII U 804/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 maja 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił M. P. prawa do emerytury. W uzasadnieniu swego stanowiska organ rentowy, powołując się na art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 roku, poz. 748 tekst jednolity ze zm.) w związku z § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 roku, Nr 8, poz. 43 ze zm.) wskazał, że wnioskodawca wykazał na dzień 1 stycznia 1999 roku ogólny staż ubezpieczeniowy w wymiarze 21 lat, 6 miesięcy i 29 dni, nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego, osiągnął wiek emerytalny 60 lat oraz udowodnił 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku. Wobec nie udowodnienia 25 –letniego okresu składkowego i nieskładkowego nie spełnia warunków do przyznania emerytury (k.27 a.e.).

W dniu 21 czerwca 2016 roku M. P. wniósł odwołanie od powyższej decyzji, domagając się jej zmiany i przyznania mu prawa do emerytury. Wskazał, że organ rentowy niesłusznie nie zaliczył do uprawnień trzech okresów zatrudnienia na podstawie dwóch świadectw pracy. Złożony wniosek o przyznanie świadczenia nie dotyczył ponadto przyznania emerytury na zasadach ogólnych ale prawa do emerytury kolejowej (k. 2 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie. Podniósł, że na podstawie dołączonych do odwołania świadectw pracy doliczył do ogólnego stażu pracy okresy zatrudnienia, co spowodowało jego zwiększenie do 22 lat , 4 miesięcy i 10 dni. Decyzją z dnia 23 czerwca 2016 roku ponownie

odmówił prawa do emerytury z uwagi na nieudokumentowanie na dzień 31 grudnia 1998 roku, 25 letniego okresu zatrudnienia (k. 32 a.e.). Przepisy dotyczące przyznania prawa do emerytury kolejowej dotyczące pracowników kolejowych urodzonych przed dniem 1 stycznia 1949 roku, nie mają zastosowania do wnioskodawcy, który urodził się w (...) roku a w (k. 3 a.s.).

Na rozprawie w dniu 27 października 2016 roku wnioskodawca popierał odwołanie i domagał się ustalenia prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach. Wniósł by dokonać przeliczenia jego okresu zatrudnienia w (...) S.A. (...) w W. (...) (...) w C. współczynnikami wynikającym z art. 43 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (k. 11v).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

M. P. urodził się w dniu (...) (okoliczność bezsporna).

W dniu 16 maja 2016 roku złożył wniosek o ustalenie prawa do emerytury (k.1-8 a.e). Dołączył do niego wystawione przez (...) S.A. (...) w W.(...)w C.: świadectwo pracy z dnia 5 lutego 2001 r. z którego wynika, iż od 1 grudnia 1979 roku do 31 stycznia 2001 roku był zatrudniony w tym Wydziale w Sekcji N. K. w K., na stanowiskach starszego robotnika, zwrotniczego, konduktora i kierownika pociągu oraz świadectwo pracy w szczególnych warunkach z dnia 5 lutego 2001 roku z którego wynika, że podczas zatrudnienia w okresie od 1 kwietnia 1980 roku do 31 stycznia 2001 roku na stanowisku konduktora i kierownika pociągu, stale i pełnym wymiarze czasu pracy pracował w warunkach szczególnych (wykaz A dział VII poz. 13 pkt 8 i 7 przepisów resortowych) (k. 11-14 a.e.).

Zaskarżoną decyzją z dnia 25 maja 2016 roku organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury z uwagi na nieudowodnienie wymaganego 25-letniego okresu składkowego i nieskładkowego. Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustalił, że wnioskodawca legitymuje się na dzień 1 stycznia 1999 roku stażem ubezpieczeniowym w wymiarze 21 lat, 6 miesięcy i 29 dni okresów składkowych (karta przebiegu zatrudnienia k.25-26 a.e.).

Na podstawie dołączonych do dowołania do powyższej decyzji świadectw pracy (k. 29,30 a.s.) organ rentowy doliczył do ogólnego stażu pracy okresy zatrudnienia: w Kopalni (...) w R. od 9 lutego 1977 roku do 17 maja 1977 roku i od 1 lutego 1978 roku do 7 kwietnia 1978 roku oraz okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Państwowej (...) w O. od 12 lipca 1978 roku do 7 listopada 1978 roku, odmawiając decyzją z dnia 23 czerwca 2016 roku prawa do emerytury z uwagi na nieudowodnienie 25 lat stażu pracy (k. 32 a.e.).

M. P. nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (bezsporne).

Sąd obdarzył wiarą dowody z dokumentów zgromadzonych w aktach organu rentowego świadectw pracy, kwestionariuszy i decyzji. Ich treść nie była kwestionowana przez żadną ze stron i nie budziły one również wątpliwości Sądu, nie nosiły śladów podrobienia czy przerobienia. Zostały wystawione przez uprawnione podmioty w granicach prawem dopuszczalnym.

Odwołanie M. P. jest bezzasadne.

Prawo do wcześniejszej emerytury dla osób zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, z uwagi na datę urodzenia wnioskodawcy, regulują przepisy art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 roku, poz.748, tekst jednolity) oraz rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 roku, Nr 8, poz. 43, ze zmianami). Prawo do emerytury nabywają ubezpieczeni po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39, 40 jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (1 stycznia 1999 roku) spełnili enumeratywnie określone przesłanki:

- posiadają okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat- dla kobiet i 65 lat- dla mężczyzn,

- legitymują się okresem składkowym i nieskładkowym, o którym mowa w art. 27.

Natomiast, w myśl art. 184 ust. 2 emerytura, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie z art. 40 ustawy o emeryturach i rentach z FUS kolejowa emerytura przysługuje pracownikowi kolejowemu urodzonemu przed dniem 1 stycznia 1949 r., który spełnia łącznie następujące warunki:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący dla mężczyzn 60 lat;
- ma okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat dla mężczyzny, w tym co najmniej 15 lat zatrudnienia na kolei, łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia na kolei, o których mowa w art. 44-45.

Natomiast w myśl art. 43 ust 1 ustawy za okresy zatrudnienia na kolei uważa się okresy pozostawania w stosunku pracy w kolejowych jednostkach organizacyjnych, w czasie których pracownik pobierał wynagrodzenie lub zasiłki z ubezpieczenia społecznego: chorobowy, macierzyński lub opiekuńczy.

Zgodnie z ust 2 art. 43 każdy pełny rok zatrudnienia na kolei na parowym, spalinowym lub elektrycznym pojeździe trakcyjnym, w drużynach konduktorskich oraz na stanowiskach manewrowych lub ustawiaczy liczy się jako 14 miesięcy zatrudnienia na kolei.

Art. 43 ust. 2 powołanej ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku nakazujący liczyć każdy pełny rok zatrudnienia na kolei na parowym, spalinowym lub elektrycznym pojeździe trakcyjnym, w drużynach konduktorskich oraz na stanowiskach manewrowych lub ustawiaczy, jako 14 miesięcy zatrudnienia na kolei - został zamieszczony wśród norm dotyczących kolejowej emerytury (art. 40-42).

Zgodnie z art. 50 ust. 1 ustawy prawo do emerytury kolejowej, o której mowa w art. 40, przysługuje pracownikom kolejowym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r., a przed dniem 1 stycznia 1969 r., jeżeli spełniają łącznie następujące warunki:

- 1) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa;
- 2) warunki do uzyskania emerytury określone w tym przepisie spełnią do dnia 31 grudnia 2008 r.

Ubezpieczony urodził się w dniu (...), a zatem nie przed 1 stycznia 1949 r., ale po tej dacie. Wiek 60 lat osiągnął w dniu(...) tym samym nie spełnił wszystkich wymaganych warunków do dnia 31 grudnia 2008 r. Okres zatrudnienia w (...) S.A. (...) w W.(...) w C. od 1 grudnia 1979 roku do 31 stycznia 2001 roku na stanowiskach starszego robotnika, zwrotniczego, konduktora i kierownika pociągu, nie może więc zostać zaliczony na podstawie określonego w art. 43 ust 2 powołanej ustawy przelicznika (jako 14 miesięcy zatrudnienia na kolei za każdy pełny rok zatrudnienia).

Przewidziany w art. 43 ust. 2 ustawy przelicznik miałby zastosowanie do osoby, która uzyskałaby prawo do emerytury kolejowej. Ubezpieczony zaś nabył prawo do emerytury na zasadach ogólnych (przejściowych), gdzie ustawodawca nie przewidział możliwości stosowania przelicznika stażu kolejowego z art. 43 ust. 2 ustawy (por. również wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 26 stycznia 2010 roku III AUa 653/09 LEX nr 580540, OSA 2011/10/1007-116)

Reasumując, M. P. nie spełnił wszystkich przesłanek z art. 184 ustawy o rentach i emeryturach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych udowodnił 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

Sąd Okręgowy, kierując się powyższymi wskazaniem, oddalił odwołanie.

Mając na uwadze powołane wyżej przepisy oraz na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd orzekł jak w sentencji.